

OZIMEK (1) *sb m*

o jasne.

pl N ozimki (1). ◇ [*G* ozimk(o)w. ◇ *A* ozimki.]

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

1. *Grzęda*, zagon w ogrodzie z zimującymi roślinami: *Areae* in hortis, *Gruby*/ albo ożimki w ogrodziech na których kwiatki y rozmáyte ziela *śiewayą Mącz* 15b.

2. [*Prawdopodobnie: Mały zagon obsiewany na zimę*: młynarz Jan Kąkol ma rolej 10 ozimków *LustrMaz* I 158; Miasto Płoczko ma włók miejskich na gruncie miesckim 52 i 3 ozimki *LustrPłoc* 36, 3, 4, 37.]

Synonimy: 1. *brozda*, *gruba*, *grzęda*, *lecha*; 2. »zagon ozimy«.

Cf **OZIMKA**

EW